

Δεν θα πω κάτι άγνωστο, ούτε θα αποκαλύψω κάτι σκοτεινό. Εξ απαλών ονύχων της ιστορίας του πλανήτη επικρατεί μια σύγχυση. Πολύ βολική σε οικονομοτεχνικό επίπεδο για πάρα πολλούς. Ατυχές στίγμα όμως, για το είδος ενός ιδεατού πολιτισμού. Ατυχέστατο δε, καθώς τόσες χιλιάδες χρόνια εξέλιξης δεν χρησίμεψαν ώσπε να απομακρύνουν την ανθρωπότητα από τούτη τη σύγχυση. Ποιά;

Ότι το χρήμα είναι μέσον και ο έρωτας αυτοσκοπός. Και ουχί το ορθόν, αντίστροφο. Μέγα τμήμα της κοινωνίας όμως, έτσι κινείται. Λανθασμένα. Αντιμετωπίζει δηλαδή την παραγωγή χρήματος ως αυτοσκοπό, και τον έρωτα ως μέσον.

Η σύγχυσις μεγαλώνει και ολοκληρώνεται καθώς σε ένα πελώριο κομμάτι της ανθρωπότητας, οι δυο αυτές κινήσεις συμπλέκονται, έχοντας ένα τεράστιο κοινό σύνολο, δημιουργώντας αντίστοιχες ηθικές και συμπεριφορές.

Η θέση του έρωτος ως εργαλείου, υπήρχε πάντα, πλην όμως, όλως εσχάτως έχει λάβει υψηλότερες τιμές. Υφίσταται τω όντι, η άποψις, ότι ήτο και είναι προϊόν του διεφθαρμένου καπιταλιστικού συστήματος. Πράγμα που προφανώς ισχύει, σε ένα οικονομικό περιβάλλον όπου η εργασία λογίζεται ως εμπόρευμα. Οφείλουμε όμως να θυμηθούμε ότι και εις τον πάλαι ποτέ υπαρκτόν, κατά πως μολογούν οι εκπρόσωποι της αντίδρασης, με ένα καλσονάκι την έκαμες την δουλειά από κάποιον μεσημβρινόν και ανατολικότερον. Ωσαύτως και με έναν φθηνότατον δέκτην τηλεοπτικού σήματος, εις την

νήσον των barbudos.

Σε κάθε περίπτωση, είναι γεγονός, ότι πολύς, φιλόδοξος κυρίως, κόσμος, αντιμετωπίζει τον έρωτα ως μέσον, ως ένα σκαλοπάτι δια την επιτυχίαν. Δροσεραί δεσποινίδαι, αλλά και ώριμαι κυρίαί, μα και σφριγιλοί αρσενικοί αξιοποιούν τη λίμπιντό τους, προς απόκτησιν καλύτερου επιπέδου ζωής και ανέλιξης προς κάποια κοινωνική βαθμίδα, που θεωρούν, ανωτέρα.

Βιαστικά βήματα σε λαμπερά περιβάλλοντα, συνήθως με σύντομη διάρκεια και αρκετές απογοητεύσεις. Όνειρα που πραγματοποιούνται μόνον σε ελάχιστες περιπτώσεις, κοινώς γκραν σουξέ. Κάτι σαν αντίστροφο λότο.

Η αναφορά δεν γίνεται δια τους επαγγελματίας του είδους. Αυτοί αποτελούσι άλλη κατηγορία. Γίνεται δια όσους επισήμως κερδίζουν το βίο τους, με κάτι άσχετο από το σπορ του έρωτος, ή με άεργους, οι οποίοι έχουν αντιληφθεί την δυναμική της μικράς αλλά ισχυράς βιομηχανίας που έχουσι εις την συμβολή των ποδών τους και αλλαχού, πουλώντας, αγαπητηλίκι, όνειρα, ψεύδη και τοιαύτα. Μερικοί από αυτούς δε, δεν έχουν καν την δύναμη να αντιληφθούν κάποιο άλλο modus vivendi. Παρά μόνον αυτό που υπηρετούν.

Εκ παραλλήλου, υφίσταται και η αντίστοιχη παρανόηση για το χρήμα. Προφανώς αποτελεί πηγή εξουσίας. Το ομονοεί ο Μάρκος από το '40:

*«Στον κόσμο τον σημερινό, αυτό το ξέρουν όλοι,
η δύναμη στον άνθρωπο είναι το πορτοφόλι».*

Έτσι συνωθείται πλήθος μέγα με στόχο να πλουτίσει. Στην περίπτωση όμως που ισχύει η άποψη πως ο πλούτος τους ενός συνιστά τη φτώχεια του άλλου, το παιχνίδι του πλουτισμού αποκτά άγριες προεκτάσεις. Γίνεται δε, έτι αγριότερο όταν η κάθε φυλλάδα προβάλλει τα σέα και τα μέα του κάθε νιού μόνου, νεόπλουτου εις την ελληνικήν. Συνήθως απευθύνεται σε άτομα με χαλαρή ηθική και χαμηλότερη νοημοσύνη. Τουτέστιν σε πολλούς.

Είναι σαφές ότι ο κόσμος θα γίνει καλύτερος, ευθύτερος, ανθρωπινότερος, όταν κατανοηθεί από όσο το δυνατόν μεγαλύτερες μάζες η συμφορά που προκύπτει από τούτη την παρανόηση, από αυτή την αντίστροφη.

Ο έρωτς είναι αυτοσκοπός. Σε ελεύθερη μετάφραση όπως, περίπου, και οι Τέχνες. Ο έρωτς για τον έρωτα. Μα θα υπάρξει και η άποψη ότι πολλές φορές η Τέχνη υπηρετεί την πολιτική. Για αυτό και αποκαλείται στρατευμένη. Όρα π.χ. το πρόσφατο [Ενήλικοι στην αίθουσα](#)

Δεκτόν. Πλην όμως, ο στρατευμένος έρωσ είναι σφόδρα ιδιοτελής ως εκ τούτου και απορριπτέος. Η στρατευμένη Τέχνη ουχί. Η στρατευμένη Τέχνη έχει όραμα. Ο στρατευμένος έρωσ έχει στόχους. Ταπεινούς, όσο το χρήμα.

Ωσαύτως και το χρήμα είναι μέσον. Μέσον προκειμένου να κάνεις μια αγαθότερη ζωή, μέσον να βοηθήσεις όσους εκτιμάς, μέσον να κάνεις τον κόσμο καλύτερο. Δεν είναι αυτοσκοπός για να είσαι πρώτη μούρη στο Καβούρι, διότι στο τέλος σε περιμένει μόνο το [κιβούρι](#) .

Όταν αντιστρέφονται αυτά, ο homo sapiens αποκτά δεσμά. Υποδουλώνεται και παύει να είναι sapiens και πολύ περισσότερο homo.